

Universitätsbibliothek Paderborn

**Summula clarissimi iurisco[n]sultissimi q[ue] viri
Raymundi**

Raimundus <de Pennaforti>

Colonia, 4.III. 1502

VD16 R 168

Tripliciter [con]trahit[ur] affinitas p[er] qua[m] generat[ur] publica
honestas

urn:nbn:de:hbz:466:1-31223

elius ibi [Si quā rē] Quātū ad p̄mā p̄tē vult rātū. si vxor tua sit mortua
et alia volueris ducere. nō ducas aliquā q̄ est de sanguine illi⁹ ⁊ q̄ est in q̄r̄
ta linea. h̄ vltra Et dato ⁊ ip̄a solū esset sibi p̄missa ⁊ nō dū carnal' cognos-
isti. idē teneas. s. q̄ nō ducas aliquā de sanguine ei⁹ in q̄r̄ta linea h̄ vltra.
¶ Circa l̄ram nota. q̄ casus sit in hoc. si alijs haberet vxore quam
nō cognouisset carnal' ppter ei⁹ abstinentia. ⁊ si mulier tūc morere incorru-
ptā ille sp̄sus adhuc nō d̄z alia ducere q̄ est infra quīntā lineā seu quīntū
gradū illius linee mulieris.

¶ Seco est notādū. nā p̄us dictū est. q̄ in oī coitu p̄h̄is affinitas Pro q̄
est sciēdū q̄ affinitas p̄rah̄is tripl̄ ḡ quā generat publica honestas. Quid
mo mō q̄i q̄s p̄rah̄it cū aliq̄ sanguine vel muliere nō subsecuta copula car-
nali. ita q̄ vñ illoꝝ suppositoꝝ morit. s. vir vel mulier aī copulā adhuc cō-
trah̄is affinitas inter p̄sanguineos illi⁹ mortue mulieris vel s̄ginis. et tñ
ealis nō detet p̄rah̄ere cū aliq̄ nisi in q̄nta linea Seco p̄rah̄is affinitas p̄
necū fornicatorū. q̄ p̄ hoc generat publica honestas. q̄ oēs p̄sanguineis h̄
st̄i affines q̄ sic cognovit ista. ⁊ nō detet p̄rah̄ere matrimonii nisi in q̄nta
linea Tertio p̄rah̄is affinitas p̄ mutuū p̄sensum quē seq̄tur copula carna-
lis. iḡl etiā generat publica honestas p̄ quā p̄rah̄is affinitas inter omes
consanguineos viri ⁊ mulieris.

¶ Tertio notādū vti superi⁹ exp̄ssum ē. q̄ multa s̄t̄ matrimonii impe-
dicia p̄h̄endū dirimētia p̄tractū. ⁊ inter hec fuit enīerata cognatio. Pro q̄
est sciēdū p̄ triplex est cognatio. nā q̄dā est carnalis. ⁊ q̄dā est sp̄ualis. ⁊ que
dā legalis. Ut ista triplex cognatio h̄z ortū a triplici lege. s. a lege naturalē
a lege diuina. ⁊ a lege positiva. Nā a lege carnali cognatio carnal' h̄z ortū.
q̄ naturalis inter oēs p̄sanguineos p̄rah̄is seu generat amicitia q̄ impedit
matrimonii. ⁊ a lege diuina cognatio sp̄ualis. q̄ sacramēta habet efficac-
tiā a xpo. ⁊ ideo cognatio sp̄ualis h̄z efficaciā a lege diuina. ⁊ a lege pos-
itiva cognatio legalis h̄z ortū. q̄ instituit a voluntate humana. Et de istis nē
hil ad p̄positū. h̄z solū de cognatio carnali. h̄z q̄ sunt cause alie ipediētes ma-
trimonii p̄h̄endū ⁊ dirimētis p̄tractū de istis sufficiēter p̄us dictū est.

¶ Ultimo notādū. ex q̄ hic solū agit de cognatio carnali. tñc dubium ē
verū p̄sanguinitas ipediat matrimonii. Et ydē q̄ nō. q̄ inter adā ⁊ euā
fuit maxima affinitas. q̄i alteꝝ fuit de altero. ⁊ tñ possidebat matrimonii
um. q̄ dñs cū eis p̄mo matrimonii instituit. iḡl manifesto ydē q̄ affini-
tas sue p̄sanguinitas nō ipediat matrimonii. Itē ex alio sic Nulla mulier
ē pl⁹ p̄iūcta viro c̄z ea fuit p̄iūcta ade. illo in nō obstatē adā p̄trah̄it ma-
trimonii cū ea. iḡl ydē q̄ p̄sanguinitas nō ipediat matrimonii. ⁊ q̄ ea fuit plus p̄iūcta ade declarat sic. q̄ ea fuit formata ex costā ade. iḡl
fuit ei plus p̄iūcta maxie. ⁊ in oppositū huius ē autor in Ira q̄ d̄t q̄ p̄sau-
guinitas ipediat matrimonii. Et h̄ idē habet in Luit. vbi d̄t. oīs h̄o nō acce-
dat ad p̄mā sanguinis sui. Unū est sciēdū. q̄ matrimonii nō d̄z p̄trah̄it cū
p̄sanguinitas ppter triplicē cām sue legēz Primo ppter dictamen legis na-
turalis. q̄ apud oēs hoies hec lex naturalis recipit q̄ filius nō p̄trah̄at cū
matre. nec pater cū filia. Seco ppter inhibicōem legis diuine. q̄i ut sup̄ pa-
ruit tūc p̄sone. ppter p̄sanguinitatem p̄hibentur a matrimonio. Tertio p-
pter inhibicōem legis ecclēsie; quia hodierna die ecclēsia adhuc inhibet